

مدیریت صنعتی

دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

دوره ع. شماره ۳

پاییز ۱۴۹۳

ص. ۴۷۰-۴۵۳

تحلیل حساسیت برای تعیین حاشیه امنیت کارایی واحدهای تصمیم‌گیری در مدل تحلیل پوششی داده‌ها (مطالعه موردی: گروه‌های آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ)

سعید اهدایی^۱، محمدرضا مهرگان^۲

چکیده: یکی از کاربردی‌ترین روش‌های سنجش کارایی، استفاده از مدل‌های تحلیل پوششی داده‌است. تحلیل پوششی داده‌ها برای چند واحد تصمیم‌گیری همگن (واحدهای با ورودی‌های یکسان و خروجی‌های بکسان) کارایی نسبی را اندازه می‌گیرد و واحدهای کارا و ناکارا را شناسایی می‌کند. از آنجاکه کارایی محاسبه شده برای واحدهای تصمیم‌گیری، در روش تحلیل پوششی داده‌ها به صورت نسی است، طبیعی است که هر واحد با تلاش و بهبود عملکرد خود سعی می‌کند تا در رقابت با دیگران جایگاه کارای خود را از دست ندهد و حتی آن را ارتقا بخشد. فاصله‌ای که هر واحد تصمیم‌گیری از نظر کارایی با سایر واحدها دارد، حاشیه امنیتی را برای کارایی آن واحد ایجاد می‌کند. این مفهوم را نخستین‌بار نویسنده مقاله با عنوان « HASHIYE AMNIYAT KARAYI » معرفی کرده است. در این نوشتار ضمن تبیین مفهوم حاشیه امنیت کارایی و اهمیت آن، الگوریتمی برای سنجش این پارامتر در گروه‌های آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ ارائه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: تحلیل پوششی داده‌ها، تحلیل حساسیت، حاشیه امنیت کارایی، کارایی، گروه‌های آموزشی دانشگاه.

۱. استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم فرهنگ، تهران، ایران

۲. استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۹۳/۰۶/۰۲

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۴۹۳/۰۶/۱۱

نویسنده مسئول مقاله: سعید اهدایی

E-mail: saeid@ehdaie.com

مقدمه

تحلیل پوششی داده‌ها^۱ که یکی از کاربردی‌ترین روش‌های سنجش کارایی است با وجود عمر سی و چندساله خود، همچنان در کانون توجه پژوهشگران قرار دارد. تحلیل حساسیت نیز از موضوعات مهم ادبیات تحلیل پوششی داده‌ها محسوب می‌شود. تحلیل حساسیت، تعیین کننده میزان حساسیت جواب بهینه در مقابل تغییرات معین در مدل اصلی است (مهرگان، ۱۳۸۷: ۱۷۹). بر اساس جمع‌بندی از مراجع گوناگون تحلیل پوششی داده‌ها، کارهایی را که تا کنون در

حوزه تحلیل حساسیت انجام گرفته می‌توان به چند دسته تقسیم کرد:

(الف) حذف یکی از واحدها از مجموعه واحدهای تصمیم‌گیری؛

(ب) حذف یکی از ورودی‌ها یا خروجی‌های مدل؛

(ج) تغییر در نوع مدل استفاده شده؛

(د) خطا در اندازه‌گیری داده‌ها.

اما یکی دیگر از مواردی که باید در حیطه تحلیل حساسیت به آن پرداخت این است که هر واحد تصمیم‌گیری، با وجود ثابت نگهداشتی یا حتی ارتقای عملکرد خود، تا چه اندازه ممکن است با افت کارایی در نتیجه بهبود عملکرد سایر واحدها مواجه شود؟

مفهوم حاشیه امنیت کارایی که پاسخگوی چنین پرسشی است، اگرچه با تمام موضوعات فوق متفاوت است؛ ماهیتاً از مقوله تحلیل حساسیت محسوب می‌شود.

برای هر سازمان یا واحد درون‌سازمانی که واحد تصمیم‌گیری به شمار می‌رود، اطلاع از میزان حاشیه امنیت کارایی و سنجش مقدار نسبی و مطلق آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، اما با توجه به اهمیت جایگاه گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها، پیاده‌سازی پژوهش حاضر برای این واحدها صورت گرفته است.

بدیهی است هر دانشگاهی که بخواهد کارایی خود را بهبود بخشد، ناگزیر از ارتقای عملکرد گروه‌های آموزشی خود است و در رقابت میان گروه‌های آموزشی، دانستن حاشیه امنیت کارایی هر یک، مهم جلوه می‌کند.

مطالعه موردی پژوهش پیش رو به ارزیابی حاشیه امنیت کارایی گروه‌های آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۹۰ به کمک رویکرد ارائه شده اختصاص یافته است. گفتنی است این دانشگاه بزرگترین دانشگاه غیرانتفاعی تابع وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در کشور به شمار می‌رود و از اکثر گروه‌های آموزشی مصوب برخوردار است.

پیشینه پژوهش

پژوهش حاضر از دسته پژوهش‌های بنیادی محسوب می‌شود و مفهوم معرفی شده با عنوان حاشیه امنیت کارایی - که از نظر معنا جزء مقوله تحلیل حساسیت محسوب می‌شود - به دلیل بدیع بودن، در پژوهش‌های پیشین به آن پرداخته نشده است؛ لذا ضروری است ضمن تأکید بر مفاهیم رایج در تحلیل پوششی داده‌ها، ابتدا برخی از واژه‌ها و اصطلاحاتی که در این مقاله به معنای خاصی به کار گرفته شده، تعریف شود.

تعریف واژگان خاص

حاشیه امنیت نسبی کارایی: در این پژوهش، حاشیه امنیت کارایی واحد شماره α نسبت به واحد شماره β به صورت «حداکثر میزان افزایش خروجی واحد شماره β به طوری که کارایی واحد شماره α کاهش نیابد» تعریف شده است. واحد α واحد تحت بررسی است و واحد β واحد محک سنجش نام‌گذاری شده است. بدیهی است که نمی‌توان حاشیه امنیت کارایی یک واحد را نسبت به خودش تعریف کرد؛ یعنی همواره $\beta \neq \alpha$ است.

حاشیه امنیت مطلق کارایی: حاشیه امنیت مطلق یک واحد تصمیم‌گیری، کمینه حاشیه‌های امنیت آن واحد نسبت به سایر واحدها تعریف می‌شود.

راهبرد مشابه: منظور از راهبرد مشابه بین دو واحد، آن است که بهازای ورودی یکسان، نسبت خروجی‌ها در هر دو واحد یکسان باشد یا بهازای خروجی یکسان، نسبت ورودی‌ها در هر دو، برابر باشد. در واقع نقاط متناظر دو واحد با راهبرد مشابه، شعاد حامل یکسان دارند.

واحد تحت بررسی: واحد تصمیم‌گیری‌ای است که حاشیه امنیت کارایی آن سنجیده می‌شود.

واحد مقایسه شده (واحد محک سنجش): واحد تصمیم‌گیری‌ای است که حاشیه امنیت کارایی واحد تحت بررسی نسبت به آن سنجیده می‌شود؛ در واقع واحد بهبوددهنده عملکرد است.

واحد تهدیدکننده کارایی: واحد محک سنجشی است که با بهبود عملکرد خود سبب افت کارایی واحد تحت بررسی می‌شود. واحد محک سنجشی که به حاشیه امنیت مطلق کارایی واحد تحت بررسی منجر می‌شود، نزدیک‌ترین تهدیدکننده کارایی آن واحد محسوب می‌شود.

پایداری کارایی: مفهومی برای مقایسه و تفکیک واحدهای کاراست و بر اساس میزان حاشیه امنیت مطلق کارایی استنبط می‌شود. بین واحدهای کارا، واحدی که بیشترین حاشیه امنیت مطلق کارایی را داشته باشد، کارایی پایدارتری دارد؛ به این معنا که در نتیجه بهبود عملکرد واحد

محک سنجش، از بقیه واحدهای کارا دیرتر تغییر وضعیت می‌دهد و به یک واحد ناکارا تبدیل می‌شود. واحد کارایی که نسبت به بقیه واحدهای کارا حاشیه امنیت مطلق کارایی کمتری دارد، از نظر کارایی متزلزل قلمداد می‌شود؛ یعنی در نتیجه بهبود عملکرد واحد محک سنجش، از بقیه واحدهای کارا زودتر تغییر وضعیت داده و به یک واحد ناکارا تبدیل می‌شود.

مفهوم و اهمیت حاشیه امنیت کارایی

پیچیدگی سازمانی و پویایی محیط برونی و بیرونی آنها، جزء عواملی محسوب می‌شود که از اوایل دهه هشتاد میلادی، ارزیابی صرفاً مبنی بر شاخص‌های مالی، جای خود را به سیستم‌های نوین ارزیابی عملکرد داد (قلایینی، نوبل و کرو، ۱۹۷۷). در این سیستم‌ها، هم از مدل‌های کمی و هم از مدل‌های کیفی استفاده می‌شود. یکی از شاخص‌های مطرح برای ارزیابی عملکرد در مدل‌های کمی، کارایی^۱ است. توجه به کارایی برای کشورهای در حال توسعه بسیار حائز اهمیت است؛ زیرا این کشورها با کمبود نهاده‌ها، عوامل تولید و فناوری مواجه‌اند (عالیم‌تبریز، رجبی‌پور میبدی و زارعیان، ۱۳۸۸). کارایی، میزان موفقیت هرچه بیشتر در تولید خروجی^۲ را به‌ازای ورودی^۳ داده شده نشان می‌دهد (فارل، ۱۹۵۷). به بیان دیگر میزان کارایی یک سازمان مشخص می‌کند که آن سازمان تا چه اندازه از منابع خود در جهت تولید (هدف) نسبت به بهترین عملکرد در یک بازه زمانی خاص استفاده کرده است.

یکی از روش‌های مطرح برای اندازه‌گیری کارایی، تحلیل پوششی داده‌ها است. تحلیل پوششی داده‌ها روشی برای سنجش کارایی واحدهای تصمیم‌گیری^۴ است که همگی انواع یکسانی از ورودی و خروجی دارند. یک واحد تصمیم‌گیری موجودیتی است که وظیفه تبدیل ورودی‌ها به خروجی را بر عهده دارد و ارزیابی کارایی آن را مد نظر قرار می‌دهد (کوا، ونگ و بهروزی، ۲۰۱۰).

از زمان پیدایش تحلیل پوششی داده‌ها تا به حال، در مباحث بسیاری برای ارزیابی کارایی واحدها، از این روش استفاده شده است که از آن جمله می‌توان به کاربرد تحلیل پوششی داده‌ها در بانک (کامانهو و دیسون، ۲۰۰۵)، سیستم‌های فناوری اطلاعات (آزاده، کرامتی و جعفری سنقری، ۲۰۰۹)، آموزش (آگاسیستی و پرز اسپارلن، ۲۰۱۰)، خطوط هوایی (یو و چن، ۲۰۱۱)،

1. Efficiency

2. Output

3. Input

4. Decision Making Units (DMUs)

صنعت رایانه (چن و اقبال علی، ۲۰۰۴)، نیروگاههای برق (کوک و زو، ۲۰۰۷)، ورزش (کوپر، رویز و سرونت، ۲۰۰۹)، بازار بورس (دیتر و همکاران، ۲۰۰۹) و... اشاره کرد.

با وجود مباحث متعدد و مقاله‌های متعدد در زمینه تحلیل حساسیت، آنچه امروز باید به آن توجه کرد، موضوع حاشیه امنیت کارایی است که به تأثیر بهبود عملکرد هر واحد تصمیم‌گیری، بر کارایی سایر واحدهای تصمیم‌گیری در مدل تحلیل پوششی داده‌ها می‌پردازد.

بهبود عملکرد برای هر واحد تصمیم‌گیری، همیشه موضوعی محتمل و آرمانی است. پس هر واحد تصمیم‌گیری باید همواره مراقب عملکرد سایر واحدهای رقیب باشد؛ چراکه در غیر این صورت ممکن است در هدف‌گذاری، سیاست‌ها و روش‌های خود، دچار اشتباہ شود و با وجود تلاش، حتی تلاش اثربخش، نتواند جایگاه کارایی خود را بهبود بخشدید یا حفظ کند.

هرچه منابع با محدودیت بیشتری همراه باشند و هرچه ارزش خروجی‌ها افزایش یابد، رقابت سنگین‌تر خواهد بود و لزوم توجه واحدهای تصمیم‌گیری به عملکرد سایر واحدهای اهمیت زیادتری پیدا می‌کند. در چنین وضعیتی، هر واحد باید بداند کدامیک از رقبا ممکن است جایگاه کارایی او را تهدید کند و میزان تهدید هریک از آنان چقدر است. این مهم با سنجش حاشیه امنیت کارایی محقق می‌شود. هر واحد هرچه در افزایش کارایی خود کوشاید، با افزایش کارایی سایر واحدهای بهخصوص آنها که راهبردی مشابه یا نزدیک با او دارند، دچار افت کارایی نسبی می‌شود. لذا چنین واحدی همواره مراقب تغییرات کارایی سایر واحدهای خواهد بود و این کار می‌تواند رقابت موجود را جدی‌تر و پیچیده‌تر کند.

در دنیای رقابتی امروز، همواره واحدهای ناکارا به دنبال ارتقای کارایی خود هستند و واحدهای کارا دست کم در تلاش برای حفظ جایگاه خویش‌اند. تهدیدی که از سوی واحدهای رقیب وجود دارد نگران کننده است. هر واحدی با این پرسش مواجه است که آیا تلاش وی برای بهبود عملکرد، درنهایت جایگاه او را در رتبه‌بندی کارایی واحدها بهتر می‌کند؟ تهدیدی که از سوی واحدهای رقیب وجود دارد تا چه اندازه تلاش او را برای ارتقای کارایی خنثی خواهد کرد؟ حاشیه امنیت او برای حفظ کارایی خود چقدر است؟ پژوهشگران پارامتری را که پاسخگوی این پرسش است «hashieh امنیت کارایی»^۱ نامیده‌اند. این پارامتر را می‌توان در چهار حالت مختلف در نظر گرفت:

- (الف) حاشیه امنیت کارایی واحدی کارا نسبت به واحدی ناکارا؛
- (ب) حاشیه امنیت کارایی واحدی کارا نسبت به واحد کارای دیگر؛
- (ج) حاشیه امنیت کارایی واحدی ناکارا نسبت به واحد کارا؛
- (د) حاشیه امنیت کارایی واحدی ناکارا نسبت به واحد ناکارای دیگر.

حاشیه امنیت کارایی به طور نسبی محاسبه و سنجیده می‌شود، اما آنچه مهم‌تر به نظر می‌رسد، اینکه هر واحد خاص بتواند نزدیک‌ترین تهدید خود را شناسایی کند و بداند کدام واحد، کارایی او را بیشتر تهدید می‌کند. «حاشیه امنیت مطلق کارایی»^۱ چنین اطلاعاتی را در اختیار قرار می‌دهد.

سنجش حاشیه امنیت کارایی

الگوریتم زیر با ورودی‌ها و خروجی‌های مشخص، می‌تواند حاشیه امنیت کارایی واحدی را نسبت به سایر واحدها محاسبه کند. این الگوریتم در تمام حالت‌های ممکن (مسائلی با یک ورودی و دو خروجی، دو ورودی و یک خروجی، یا چند ورودی - چند خروجی) کاربرد دارد. در این الگوریتم، بهبود عملکرد می‌تواند ناشی از افزایش خروجی یا کاهش ورودی باشد و در حالت بازده به مقیاس ثابت^۲، جواب هر دو مسئله یکسان خواهد بود. بر اساس تعریف حاشیه امنیت کارایی، الگوریتم زیر در یک مدل DEA، عملکرد یکی از واحدها (واحد محک سنجش) را گام‌به‌گام بهبود می‌بخشد و در همان حال، عملکرد واحد دیگر را رصد^۳ می‌کند. مادامی که کارایی واحد تحت بررسی کاهش‌نیافته، باید همچنان عملکرد واحد دیگر را افزایش داد. اولین مرحله‌ای که کارایی واحد مد نظر کاهش یافت، حاشیه امنیت کارایی آن واحد مشخص می‌شود. میزان بهبود عملکرد واحد مقایسه‌شده تا این مرحله، برابر با جواب مسئله خواهد بود.

در این الگوریتم با توجه به تعریف راهبرد مشابه، فرض زیر لحاظ می‌شود:

واحد محک سنجش قبل و بعد از بهبود عملکرد، راهبرد مشابه دارد.

این فرض بدین معناست که افزایش خروجی‌هایی که موجب بهبود عملکرد می‌شوند، به صورت یکنواخت انجام می‌گیرد و تمام خروجی‌ها به یک نسبت افزایش می‌یابند. به بیان دیگر، نقطه متناظر با واحد تحت بررسی روی شعاع حامل آن نقطه جابه‌جا می‌شود. الگوریتم ۱، مراحل محاسبه حاشیه امنیت کارایی واحدی را نسبت به واحد دیگر نشان می‌دهد.

الگوریتم ۱. محاسبه حاشیه امنیت کارایی واحدی نسبت به واحد دیگر ورودی‌ها:

یکی از مدل‌های DEA (تابعی برای محاسبه کارایی واحدها به کمک مدل DEA):

n : تعداد واحدهای تصمیم‌گیری؛

-
1. Absolute Efficiency Security Margin (AESM)
 2. Constant Return to Scale (CSR)
 3. Monitor

m : تعداد ورودی‌های سیستم؛

s : تعداد خروجی‌های سیستم؛

x_{ij} ها: مقدار ورودی‌ها (x_{ij} : میزان ورودی i ام از واحد j ام)؛

y_{rj} ها: مقدار خروجی‌ها (y_{rj} : میزان خروجی r ام از واحد j ام)؛

k : شناسه واحدی که حاشیه امنیت کارایی آن تحت بررسی است؛

t : شناسه واحدی که حاشیه امنیت کارایی واحد k نسبت به آن سنجیده می‌شود (واحد محک سنجش)؛

δ : پارامتر دقت حاشیه امنیت کارایی.

خروجی:

حاشیه امنیت کارایی واحد k نسبت به واحد t .

مراحل:

گام اول: به کمک یکی از مدل‌های DEA، کارایی واحدهای k و t و E_t و E_k محاسبه می‌شود؛

گام دوم: مقدار E_k به منزله مقدار اولیه کارایی واحد k در متغیر E_k ذخیره می‌شود؛

گام سوم: به ازای i از ۱ تا s ، مقدار $y_{i,t}$ در $y_{i,t}$ ذخیره می‌شود (مقدار اولیه تمام خروجی‌های واحد t)؛

گام چهارم: مقدار α (ضریبی برای افزایش خروجی‌ها)، مساوی δ قرار می‌گیرد؛

گام پنجم: به ازای i از ۱ تا s ، مقدار $y_{i,t}$ به صورت $(1 + \alpha) \times y_{i,t}$ محاسبه می‌شود (افزایش تمام خروجی‌ها به میزان α درصد)؛

گام ششم: مانند گام ۱، بار دیگر کارایی واحد k محاسبه و در E_k ذخیره می‌شود؛

گام هفتم: اگر $E_k < E_k'$ بود، به گام دهم می‌رویم، در غیر این صورت گام بعدی اجرا می‌شود؛

گام هشتم: مقدار α برابر $\alpha + \delta$ قرار می‌گیرد؛

گام نهم: گام پنجم بار دیگر اجرا می‌شود؛

گام دهم: $(\alpha - \delta) \times 100$ حاشیه امنیت کارایی واحد k نسبت به واحد t بر حسب درصد، است.

برای محاسبه حاشیه امنیت مطلق کارایی واحد k ، ابتدا به کمک الگوریتم فوق حاشیه امنیت نسبی کارایی واحد k را نسبت به تمام واحدهای دیگر محاسبه می‌کنیم ($ESM_{k,t}$ به ازای

$1 \leq t \leq n$ و $t \neq k$; مقدار کمینه کمیت‌های به دست آمده، حاشیه امنیت مطلق کارایی واحد k خواهد بود:

$$AESM_k = \min\{ESM_{k,t} \mid 1 \leq t \leq n, t \neq k\} \quad (1)$$

حاصل پارامتر فوق، نزدیک‌ترین واحد تهدید‌کننده کارایی واحد کارا را مشخص می‌کند.

یافه‌های پژوهش

حاشیه امنیت کارایی گروه‌های آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ

گام نخست برای پیاده‌سازی و اجرای الگوریتم محاسبه حاشیه امنیت کارایی واحد‌های تصمیم‌گیری، ارزیابی کارایی آنها براساس یکی از مدل‌های DEA است. در محاسبه کارایی واحد‌های تصمیم‌گیری، شناخت دقیق ورودی‌ها و خروجی‌های سیستم، ضرورتی مسلم محسوب می‌شود. پس از تعیین ورودی‌ها و خروجی‌های سیستم، مقدار ورودی‌ها و خروجی‌های هر گروه آموزشی اندازه‌گیری می‌شود.

در مطالعات مربوط به کارایی واحد‌های دانشگاهی، پارامترهای گوناگونی برای ورودی و خروجی استفاده شده است. برای مثال، در ارزیابی ۲۱ دانشکده دانشگاه بن‌گریون (سینوانی، مهرز و باربوي، ۱۹۹۴)، هزینه‌های عملیاتی و حقوق و مزایای پرداختی دانشکده به استادان، ورودی‌های مدل در نظر گرفته شده است و تعداد تأییفات، تعداد دانش‌آموختگان، میزان مبالغ دریافتی بابت پروژه‌ها^۱ و تعداد ساعت‌اعتباری^۲ تدریس شده هر دانشکده، بهمذله خروجی‌های مدل به سیستم معرفی شده است. در ارزیابی کارایی ۲۴ برنامه عالی MBA، نسبت تعداد اعضای هیئت علمی به دانشجو و متوسط نمره آزمون ورودی دانشجویان، ورودی مدل بوده است و خروجی‌های سیستم نیز رضایت دانشجویان و همچنین رضایت کارفرمایان در نظر گرفته شده است (کالبرت، لوار و شانر، ۲۰۰۰). عیسی خانی (۱۳۸۱) در پایان‌نامه خود کارایی گروه‌های آموزشی دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس را سنجیده است. وی در این پژوهش، تعداد ثبت‌نام‌شدگان و تعداد استادان را ورودی سیستم در نظر گرفت و تعداد فارغ‌التحصیلان، تعداد تأییفات، تعداد پذیرفته‌شدگان مقطع بالاتر و متوسط نمره ارزشیابی استادان هر گروه را خروجی سیستم معرفی کرد. برای تعداد استادان با توجه به اینکه وزن استادان از نظر درجه و رتبه علمی

1. Grants
2. Credit Hours

می‌تواند متفاوت باشد، میزان حق التدریس پرداختی به استادان لحاظ شده است. برای تعداد تأثیرات نیز، بر اساس آیین نامه ارتقای اعضای هیئت علمی، وزن دهی صورت گرفته است.

اگرچه هدف، ارزیابی کارایی گروههای آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ نبود و این مقوله خود پژوهش مستقلی را طلب می‌کند، در این پژوهش تلاش شده است مواردی برای ورودی و خروجی انتخاب شود تا معیار بهتری از کارایی واحدهای تصمیم‌گیری به دست آید و الگوریتم این بحث برای یافتن حاشیه امنیت کارایی گروههای آموزشی مناسب‌تر پیاده‌سازی شود.

با توجه به تعداد واحدهای تصمیم‌گیری (DMU_j) برای ارزیابی (گروههای آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ) که ۱۶ واحد است و براساس قاعدة سرانگشتی زیر، می‌توان برای تعداد ورودی‌ها و خروجی‌ها تصمیم‌گیری کرد:

$$\text{رابطه ۲} \quad ۱۶ = \text{تعداد واحد تصمیم‌گیری} < (\text{تعداد خروجی} + \text{تعداد ورودی}) \times ۳$$

معمولًاً در چنین وضعیتی، انتخاب ۲ ورودی و ۳ خروجی یا انتخاب ۳ ورودی و ۲ خروجی مرسوم است که باید در شرط بالا بگنجد، ضمن آنکه حق انتخاب کافی برای ورودی‌ها و خروجی‌ها نیز وجود داشته باشد. در این پژوهش برای انتخاب ورودی‌ها و خروجی‌ها، به چهار نکته زیر توجه شده است.

نکته نخست اینکه ورودی‌هایی برگزیده شود که بیشتر در اختیار گروه‌ها قرار دارد و امکانات در اختیار آنها را به‌شکل مناسبی نشان دهد. از میان خروجی‌ها نیز باید به بیشتر به مواردی توجه شود که نشان‌دهنده عملکرد مطلوب واحد باشد.

نکته دوم اینکه پارامترهایی برای ورودی و خروجی باید انتخاب شود که اطلاعات آنها در دسترس باشد.

نکته دیگری که باید در کانون توجه قرار گیرد، رعایت رابطه میان ورودی‌ها و خروجی‌هاست؛ بدین معنا که باید خروجی‌ها متناسب با ورودی‌ها انتخاب شوند. خروجی‌های انتخاب شده باید به نحوی نمایان گر ورودی متناظر با خود باشد.

نکته آخر اینکه تمام ورودی‌ها (و همچنین خروجی‌ها) نیز باید به‌گونه‌ای انتخاب شود که تا حدودی مستقل از هم به نظر برسد. برای مثال، انتخاب دو ورودی تعداد استادان و نسبت تعداد استاد به دانشجو به صورت توأم، منطقی به نظر نمی‌رسد.

با توجه به تمام مباحث گفته شده، برای مورد مطالعه این پژوهش، دو ورودی و سه خروجی به صورت زیر انتخاب شده است.

ورودی ۱: سرانه هزینه‌های هر گروه برای هر دانشجو (X_1):

ورودی ۲: میانگین نمره (تراز کنکور) افراد ثبت‌نام شده ($X_{\tau j}$):

خروجی ۱: میزان رضایت دانشجویان (میانگین نمره ارزشیابی استاد هر گروه) (Y_{1j}):

خروجی ۲: درصد پذیرفته شدگان مقطع بالاتر ($Y_{\tau j}$):

خروجی ۳: تعداد تألیفات ($Y_{\tau j}$):

پس از تعیین ورودی‌ها و خروجی‌های سیستم، اندازه‌گیری هر یک از ورودی‌ها و خروجی‌ها برای تمام واحدهای تصمیم‌گیری مدنظر است. تعداد ۱۶ گروه آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ که در مقطع کارشناسی فعالیت دارند، واحدهایی هستند که برای ارزیابی (DMU_j) در نظر گرفته شده‌اند. جدول ۱ میزان ورودی‌ها و خروجی‌های واحدهای تصمیم‌گیری را نشان می‌دهد.

جدول ۱. ورودی‌ها و خروجی‌های هر گروه آموزشی

DMU_j	گروه‌های آموزشی	$(X_{\tau j})$	(X_{1j})	$(Y_{\tau j})$	(Y_{1j})	میانگین تراز هزینه سرانه امتیاز تأثیف درصد قبولی رضایت دانشجویان
DMU _۱	ارتباطات تصویری	۵۴۵۷	۴۸۶۰۶۸۷	۰	۸/۰۷	۱۶/۰۴
DMU _۲	آمار و کاربردها	۶۶۷۱	۵۱۴۸۲۰۷	۴۷	۱۱/۶۱	۱۵/۹۶
DMU _۳	حسابداری	۶۶۹۷	۲۸۰۹۵۴۷	۰	۷/۰۰	۱۶/۳
DMU _۴	حقوق	۷۹۹۳	۵۶۹۰۰۲۲	۲۲	۱۶/۲۴	۱۶/۶۸
DMU _۵	روان‌شناسی	۷۱۳۲	۵۸۱۶۵۱۴	۳۳	۲۲/۰۳	۱۶/۴۷
DMU _۶	طراحی پارچه و لباس	۶۰۳۳	۶۴۵۵۷۹۰	۲	۵/۰۴	۱۶/۶۳
DMU _۷	مدیریت صنعتی	۶۵۲۳	۶۲۵۴۵۶۰	۹	۱۵/۵۸	۱۶/۱
DMU _۸	مدیریت فرهنگی هنری	۶۸۳۸	۴۴۱۶۷۶۸	۷	۴/۴۶	۱۵/۷۷
DMU _۹	معماری داخلی	۶۳۷۷	۴۳۲۱۹۶۶	۷	۰/۰۰	۱۶/۹۱
DMU _{۱۰}	مهندسی برق	۶۶۳۹	۵۹۰۱۰۷۳	۰	۰/۰۰	۱۳/۸
DMU _{۱۱}	مهندسی صنایع	۶۸۵۸	۵۰۷۸۴۳۹	۷۳	۱۲/۷۷	۱۵/۹۶
DMU _{۱۲}	مهندسی عمران	۷۰۲۱	۶۴۹۳۵۳۵	۴۲	۲۳/۰۱	۱۵/۷۳
DMU _{۱۳}	مهندسی رایانه	۶۲۴۷	۳۸۴۸۴۰۴	۱۳	۱۰/۳۴	۱۵/۱۴
DMU _{۱۴}	مهندسی معماری	۷۰۹۶	۴۹۸۶۰۷۰	۰	۰/۰۰	۱۵/۳۳
DMU _{۱۵}	نقاشی	۵۵۹۲	۸۰۵۶۹۴۸	۲۵	۳/۷۷	۱۶/۴۱
DMU _{۱۶}	هنرهای تجسمی	۵۷۲۶	۶۰۷۷۷۲۶	۰	۶/۸۵	۱۶/۰۴

اطلاعات این جدول از منابع مختلفی چون کاربرگ محاسبه درآمد و هزینه هر رشته بر مبنای اطلاعات سال مالی ۱۳۸۹-۱۳۹۰، معاونت آموزشی و معاونت پژوهشی به دست آمده است، از آنجا که محقق این پژوهش را با هدفی غیر از محاسبه کارایی گروههای آموزشی دانشگاه انجام داده، هیچ مسئولیتی در قبال صحت و سقم آن ندارد.

برای محاسبه حاشیه امنیت کارایی هر گروه آموزشی بر اساس گامهای الگوریتم ۱، ابتدا باید به کمک یکی از مدل‌های DEA و به کارگیری برنامه DEA Solver، کارایی هریک از واحدهای تصمیم‌گیری محاسبه شود. نتایج این محاسبات که گسترده‌تر از گام اول الگوریتم مذکور است، در جدول ۲ درج شده است.

جدول ۲. میزان کارایی گروههای آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ

DMU _j	گروه آموزشی	کارایی (%)	مجموعه مرجع
DMU _۱	ارتباطات تصویری	۱۰۰/۰	۱
DMU _۲	آمار و کاربردها	۹۶/۴	۱ و ۳ و ۵ و ۱۱
DMU _۳	حسابداری	۱۰۰/۰	۳
DMU _۴	حقوق	۸۶/۹	۱ و ۳ و ۵ و ۱۱
DMU _۵	روان‌شناسی	۱۰۰/۰	۵
DMU _۶	طراجی پارچه و لباس	۹۳/۳	۱ و ۱۵
DMU _۷	مدیریت صنعتی	۹۶/۷	۱ و ۱۲
DMU _۸	مدیریت فرهنگی هنری	۸۷/۸	۱ و ۳ و ۱۱
DMU _۹	معماری داخلی	۹۹/۵	۱ و ۳ و ۱۱
DMU _{۱۰}	مهندسی برق	۷۰/۸	۱ و ۳ و ۱۱
DMU _{۱۱}	مهندسی صنایع	۱۰۰/۰	۱۱
DMU _{۱۲}	مهندسی عمران	۱۰۰/۰	۱۲
DMU _{۱۳}	مهندسی رایانه	۹۸/۲	۱ و ۳ و ۵ و ۱۱
DMU _{۱۴}	مهندسی معماری	۷۸/۹	۱ و ۳ و ۱۱
DMU _{۱۵}	نقاشی	۱۰۰/۰	۱۵
DMU _{۱۶}	هنرهای تجسمی	۹۵/۳	۱

ورودی‌های الگوریتم ذکرشده براساس اطلاعات موجود و با فرض محاسبه حاشیه امنیت کارایی واحد تصمیم‌گیری شماره ۱ به ۲ (ESM_{۱,۲})، به صورت زیر گردآوری می‌شود:

n : تعداد واحدهای تصمیم‌گیری که در این مطالعه برابر با ۱۶ است؛

m : تعداد ورودی‌های سیستم که در این مطالعه برابر با ۲ است؛

s : تعداد خروجی‌های سیستم که در این مطالعه برابر با ۳ است؛

x_{ij} : مقدار ورودی‌ها (i : میزان ورودی نام از واحد زام)، برای مثال $X_{1,1} = ۴,۸۷$ ؛

y_{rj} : مقدار خروجی‌ها (r : میزان خروجی نام از واحد زام)، برای مثال $Y_{2,1} = ۸/۰۷$ ؛

k : شناسهٔ واحدی که حاشیهٔ امنیت کارایی آن بررسی می‌شود و در این مطالعه برابر با ۱ است؛

t : شناسهٔ واحدی که حاشیهٔ امنیت کارایی واحد k نسبت به آن سنجیده می‌شود و در این مطالعه برابر با ۲ است؛

δ : پارامتر دقیق حاشیهٔ امنیت کارایی که در این مطالعه برابر با $۰/۰۱$ است.

نتیجهٔ گام یک مراحل اجرایی الگوریتم در جدول ۲ منعکس است، حال گام‌های بعدی به

شرح زیر پیگیری می‌شود:

$$E_k = E_1 = ۱۰۰\% \quad \text{گام دوم}$$

$$Y_{1,2}^* = ۱۵/۹۶, \quad Y_{2,2}^* = ۱۱/۶۱, \quad Y_{3,2}^* = ۴۷ \quad \text{گام سوم}$$

$$\alpha = ۰/۰۱ \quad \text{گام چهارم}$$

$$Y_{1,2} = Y_{1,2}^* \times (1 + ۰/۰۱) = ۱۶/۱۲ \quad \text{گام پنجم}$$

$$Y_{2,2} = Y_{2,2}^* \times (1 + ۰/۰۱) = ۱۱/۷۳$$

$$Y_{3,2} = Y_{3,2}^* \times (1 + ۰/۰۱) = ۴۷/۴۷ \quad \text{گام ششم: براساس خروجی‌های جدید واحد ۲، بار دیگر کارایی واحد ۱ محاسبه می‌شود:}$$

$$E_1 = ۱۰۰\% \quad \text{گام هفتم: چون کارایی محاسبه شده در گام ششم کمتر از کارایی به دست آمده در گام دوم نیست، به گام دهم نرفته و گام هشتم اجرا می‌شود.}$$

$$\alpha = \alpha + \delta = ۰/۰۱ + ۰/۰۱ = ۰/۰۲ \quad \text{گام هشتم}$$

$$\text{گام نهم: به گام پنجم رفته و خروجی‌های جدید واحد ۲ محاسبه می‌شود:}$$

گام پنجم

$$Y_{1,2} = Y_{1,1} \times (1 + 0 / 0.2) = 16 / 28$$

$$Y_{2,2} = Y_{2,1} \times (1 + 0 / 0.2) = 11 / 84$$

$$Y_{3,2} = Y_{3,1} \times (1 + 0 / 0.2) = 47 / 94$$

مثل گام ششم و براساس خروجی‌های جدید واحد ۲، بار دیگر کارایی واحد ۱ محاسبه می‌شود:

$$E_1 = 100\%$$

چون این دفعه هم کارایی محاسبه شده کمتر از کارایی به دست آمده در گام دوم نیست، α جدید محاسبه می‌شود. این عملیات ادامه یافت تا در نهایت با $\alpha = 0.23$ از کارایی واحد ۱ کاسته شد، یعنی:

$$E_1 = 0.999 < 100\%$$

گام دهم: حاشیه امنیت کارایی واحد ۱ نسبت به واحد ۲ برابر با ۲۲ درصد است، یعنی:

$$ESM_{1,2} = 22\%$$

ذکر این نکته ضروری است که اگر خروجی‌های واحد ۲ تا سقف ۲۰ درصد افزایش یابد، این واحد همچنان ناکاراست، اما از آن به بعد کارا شده (با ۲۱ درصد افزایش)، پس موجب جابه‌جایی مرز کارا نیز می‌شود.

براساس الگوریتم فوق و به کمک نرم‌افزاری که در محیط دلفی عمل می‌کند، حاشیه امنیت کارایی تمام گروه‌های شانزده‌گانه آموزشی، نسبت به هم سنجیده شدند که نتایج آن در جدول ۳ منعکس است. این جدول به صورت نسبی پارامتر مدنظر را در چهار وضعیت واحد کارا به کارا، ناکارا به ناکارا، کارا به ناکارا و ناکارا به کارا نشان می‌دهد.

حاشیه امنیت مطلق کارایی هر واحد تصمیم‌گیری، براساس آنچه گفته شد، کمینه هر سطر است که نتایج آن را می‌توان در جدول ۴ مشاهده کرد.

همان‌طور که مشخص است، واحد مهندسی صنایع از بیشترین حاشیه امنیت برخوردار است. جدول ۳ نیز نشان می‌دهد این واحد کارا، در اکثر گروه‌ها از حاشیه امنیت نسبی بالایی برخوردار است و تعداد مواردی که حاشیه امنیت بسیار بزرگ شده، بیشتر از سایر واحدهای است. ناکارا از حداقل حاشیه امنیت برخوردارند؛ زیرا اگر واحد کارایی متناظر با آنها (واحد کارایی که عضو مجموعه مرجع^۱ واحد مد نظر باشد) کمترین بهبودی را در عملکرد خود ایجاد کند، واحد ناکارا، ناکارا تر خواهد شد.

جدول ۳. حاشیه امپتی نسبی کارایی واحدها بر حسب درصد (سطر نسبت به ستون)

1. U.B. = Undefined; T.L. = Too Large (approximately larger than 1000%)

جدول ۴. حاشیه امنیت مطلق کارایی واحدهای تصمیم‌گیری بر حسب درصد

HASHIYE AMNIT MELQ KARAYI WAHDHA (AESM)	GROUH AMZASHI	DMU _j
15	ارتباطات تصویری	DMU _۱
1	آمار و کاربردها	DMU _۲
48	حسابداری	DMU _۳
1	حقوق	DMU _۴
10	روان‌شناسی	DMU _۵
1	طراحی پارچه و لباس	DMU _۶
1	مدیریت صنعتی	DMU _۷
1	مدیریت فرهنگی هنری	DMU _۸
1	معماری داخلی	DMU _۹
1	مهندسی برق	DMU _{۱۰}
58	مهندسی صنایع	DMU _{۱۱}
14	مهندسی عمران	DMU _{۱۲}
1	مهندسی رایانه	DMU _{۱۳}
1	مهندسی معماری	DMU _{۱۴}
16	نقاشی	DMU _{۱۵}
1	هنرهای تجسمی	DMU _{۱۶}

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

از آنجاکه کارایی محاسبه شده برای واحدهای تصمیم‌گیری، در روش تحلیل پوششی داده‌ها به صورت نسبی است، هیچ واحدی با ارتقای عملکرد واحدهای دیگر (به طور عمده واحدهایی با راهبرد مشابه یا نزدیک) از کاهش کارایی در امان نخواهد بود. گاهی ممکن است واحد تصمیم‌گیرنده هیچ‌گونه افت عملکرد نداشته یا حتی عملکرد خود را نیز بهبود داده باشد، اما بر اثر عملکرد سایر واحدها کارایی کمتری را به دست آورد، یا از بین واحدهای کارآمد، به دسته واحدهای ناکارآمد تنزل یابد. پرسشی که ممکن است برای هر واحدی مطرح شود، اینکه چه اندازه از ارتقای عملکرد سایر واحدها می‌تواند موجب کاهش کارایی آن واحد شود؟ به بیان دیگر، حاشیه امنیت واحد بررسی شده در مقابل بهبود عملکرد سایر واحدها، چقدر است؟

پاسخ این پرسش در مفهوم حاشیه امنیت کارایی نهفته است و می‌تواند ضمن افزایش قدرت تفکیک‌پذیری تحلیل پوششی داده‌ها، به خوبی فضای رقابتی سنگین امروز را شفاف سازد.

در این پژوهش ضمن تبیین مفهوم و اهمیت حاشیه امنیت کارایی، بر اساس الگوریتم و برنامه طراحی شده‌ای در محیط دلفی، این پارامتر برای گروههای آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ محاسبه شد. به مثابه پیش‌نیاز استفاده از این الگوریتم، ابتدا با رعایت خصوصیات متعارف در ادبیات تحلیل پوششی داده‌ها، از میان پارامترهای گوناگونی که در پژوهش‌های پیشین برای سنجش کارایی واحدهای دانشگاهی برای ورودی و خروجی در نظر گرفته شده است، دو ورودی و سه خروجی انتخاب شد. مقدار این پارامترها برای کلیه واحدهای بررسی شده در جدول ۱ آمده است. پس از حل مسئله و اندازه‌گیری کارایی هر گروه آموزشی به شرح جدول ۲، نتیجه محاسبه حاشیه امنیت نسبی همه گروههای آموزشی نسبت به یکدیگر در جدول ۳ درج شد.

در این بررسی مشخص شد که درجه پایداری کارایی واحدهای مختلف و میزان ثبات آنها در طبقه کارا یا ناکارا، می‌تواند با هم اختلاف داشته باشند. برای مثال، چنانچه گروه طراحی پارچه و لباس بیش از ۸ درصد عملکرد خود را بهبود بخشید، گروه هنرهای تجسمی با افت کارایی مواجه می‌شود، یا اگر گروه مدیریت صنعتی عملکرد خود را بیش از ۲۳ درصد بهبود بخشید، در آن صورت گروههای آموزشی ارتباطات تصویری، آمار و کاربردها، حقوق، طراحی پارچه و لباس، مدیریت فرهنگی، معماری داخلی، مهندسی برق، مهندسی رایانه، مهندسی معماری و هنرهای تجسمی با افت کارایی روبرو خواهد شد؛ زیرا حاشیه امنیت کارایی تمام واحدهای مذکور نسبت به گروه مدیریت صنعتی، کمتر یا مساوی ۲۳ درصد است.

همچنین بر اساس جدول ۴ مشخص شد که گروه آموزشی مهندسی صنایع با بیشترین حاشیه امنیت مطلق کارایی (۵۸ درصد)، کمترین تهدید را نسبت به بهبود عملکرد سایر گروههای مورد مطالعه احساس می‌کند. به بیان دیگر، هیچ‌یک از واحدهای هم‌طبقه گروه مهندسی صنایع از چنین پایداری در کارایی برخوردار نیستند.

هدف از مطالعه موردی در این پژوهش، صرفاً محاسبه حاشیه امنیت کارایی گروههای آموزشی دانشگاه علم و فرهنگ بود، اما پژوهشگر هیچ‌گونه دخل و تصرفی در داده‌های مربوط به میزان ورودی‌ها و خروجی‌ها نداشت. محاسبه کارایی با داده‌ای که میزان دقت آنها از روش‌های علمی ارزیابی شده باشد، به‌طور مسلم به نتایج حاصل از محاسبه حاشیه امنیت کارایی اعتبار بیشتری می‌بخشد؛ چراکه بر اساس آنچه تشریح شد، مقدار حاشیه امنیت کارایی هر واحدی به میزان کارایی واحدهای بررسی شده وابسته است که آن هم متأثر از مقادیر ورودی‌ها و خروجی‌ها متفاوت خواهد بود؛ بنابراین هرچه این کار با دقت بیشتری انجام گیرد، نتایج حاشیه

امنیت کارایی اعتبار بیشتری داشته و به صحت نزدیک‌تر است. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی این مهم نیز مد نظر قرار گیرد.

از آنجاکه تا به حال مفهوم حاشیه امنیت کارایی مغفول بوده، به نظر می‌رسد واکنش واحدهای تصمیم‌گیری نسبت به بازخورد این مفهوم نیاز به بررسی بیشتری دارد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی واحدهای تصمیم‌گیری، از حاشیه امنیت خود نسبت به سایر واحدها مطلع شده و پس از مدتی بار دیگر کارایی آنها سنجیده شود. پیش‌بینی محقق این است که هر واحدی ضمن بهبود عملکرد، بازنگری اساسی در راهبرد خود نیز خواهد داشت. بدین ترتیب می‌توان اثر بازخوردی حاشیه امنیت کارایی را بر عملکرد واحدهای تصمیم‌گیری بررسی کرد.

در تعریف حاشیه امنیت کارایی صحبت از بهبود عملکرد واحد محک سنجش و تأثیر آن بر کارایی سایر واحدها است. در واقع از داده‌های منفی هیچ استفاده‌ای نشده است، چنانچه این مفهوم جدید را بتوان به‌گونه‌ای توسعه داد که هر نوع داده را شامل شود، می‌توان تأثیر تضعیف عملکرد واحد محک سنجش را بر کارایی سایر واحدها ارزیابی کرد. این حالتی است که به نظر می‌رسد به واقعیت نزدیک‌تر باشد.

References

- Agasisti, T. & Pérez-Esparrells, C. (2010). Comparing efficiency in a cross-country perspective: the case of Italian and Spanish state universities. *Higher Education*, 59(1): 85-103.
- Alam Tabriz, A. & Rajabi Purmeybodi, A., Zareian, M. (2009). Survey in Application of Fuzzy TOPSIS technique in improving efficiency evaluation of Bank Branches using DEA. *Journal of Industrial Management*, 1(3): 99-118. (in Persian)
- Azadeh, A. & Keramati, A. & Jafary Songhori, M. (2009). An integrated Delphi/VAHP/DEA framework for evaluation of information technology/information system (IT/IS) investments. *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 45(11-12): 1233-1251.
- Camanho, A.S. & Dyson, R.G. (2005). Cost efficiency measurement with price uncertainty: a DEA application to bank branch assessments. *European Journal of Operational Research*, 161(2): 432-446.
- Chen, Y. & Iqbal Ali, A. (2004). DEA Malmquist productivity measure: New insights with an application to computer industry. *European Journal of Operational Research*, 159(1): 239-249.

- Colbert, A., Levary, R., and Shaner, M. (2000). Determining the Relative Efficiency of MBA Programs using DEA. *European Journal Operational Research*, 125(3): 656-660.
- Cook, W.D. & Zhu, J. (2007). Within-group common weights in DEA: An analysis of power plant efficiency. *European Journal of Operational Research*, 178(1): 207-216.
- Cooper, W.W. & Ruiz, J.L. & Sirvent, I. (2009). Selecting non-zero weights to evaluate effectiveness of basketball players with DEA. *European Journal of Operational Research*, 195(2): 563-574.
- Deetz, M. & Poddig, T. & Sidorovitch, I. & Varmaz, A. (2009). An evaluation of conditional multi-factor models in active asset allocation strategies: an empirical study for the German stock market. *Financial Markets and Portfolio Management*, 23(3): 285-313.
- Farrell, M.J. (1957). The Measurement of Productive Efficiency. *Journal of the Royal Statistical Society*, 120(3): 253-281.
- Ghalayini, A.M. & Noble, J.S. & Crowe, T.J. (1997). An integrated dynamic performance measurement system for improving manufacturing competitiveness. *International Journal of Production Economics*, 48(3): 207-225.
- Isakhani, A. (2002). Designing Mathematical Model for Efficiency Evaluation of Human Sciences Departments in TMU using DEA. MSc. Thesis. (in Persian)
- Kuah, C.T. & Wong, K.Y. & Behrouzi, F. (2010). A Review on Data Envelopment Analysis (DEA). *Fourth Asia International Conference on Mathematical / Analytical Modeling and Computer Simulation*, Kota Kinabalu, Malaysia.
- Mehregan, M.R. (2008a). Operation Research. University Book Publications. (in Persian)
- Mehregan, M.R. (2008b). Quantitative Models in Organizations Performance Evaluation. Faculty of Management of University of Tehran Publications. (in Persian)
- Sinuany, Z. & Mehrez, A. & Barboy, A. (1994). Academic Departments Efficiency Via DEA. *Computer and Operations Research*, 21(5): 543-556.
- Yu, M.M. & Chen, P.C. (2011). Measuring air routes performance using a fractional network data envelopment analysis model. *Central European Journal of Operations Research*, 19(1): 81-98.